

1. Od založení Spolektivu uplynulo spousta let, na pódiu jste se vrátili po osmnácti letech. V té první etapě na počátku 90. let jste si vybudovali stálé publikum. Ale spoléhat se, že si vás po tolika letech znovu najde, jste samozřejmě nemohli. Jaké byly reakce? Navázali jste s posluchači, s kterými jste se kdysi rozloučili, nebo se objevili spíš noví?

Od roku 1988 se toho odehrálo opravdu mnoho, je to doba doslova spojená s generační obměnou. Jak to bylo v 90. letech se stálým publikem, je nyní přeci jen tak trochu v mlze, ale ukázalo se, že toto naše období mělo důležitou roli i hodnotu pro náš návrat v roce 2014. Spousta našich příznivců si na nás ráda rozvzpomněla a jelikož mají již většinou děti v dospělém věku, publikum se vrátilo, obnovilo i rozšířilo o mladší generaci.

Pochopitelně jsme naše tehdejší publikum oslovili a reakce byly úžasné. Od obnovení Spolektivu jsme ale kladli důraz na to, abychom nebyli revivalem sebe samých. Nejprve jsme obnovili náš repertoár z našeho období před přestávkou z let 1992 - 1995, abychom postavili celovečerní koncertní program, ale zároveň jsme začali skládat nové písně, které pak postupně nahradily písně dřívější.

A s novými písněmi přicházejí i noví posluchači. A oni ti dřívější se stali svým způsobem novými také. Naše muzika je stále postavená na preciznosti a je svým pojetím náročná, ale přibýlo spoustu jevištní energie, radosti a synergie s publikem. A jelikož jsme pocitově na jevišti omládlí, omládl i naše publikum.

2. Mezi vydáním vaší první a druhé desky uplynulo kvůli té dlouhé pauze přes dvacet let. Právě vydáváte třetí. Bylo pro vás snazší sestavovat druhou, nebo teď tu aktuální?

Jelikož máme mnoho nových písní, připravit alba **Dej mi tvar** (2016) i **Vyříd'te doma** (2019) nebylo v tomto směru těžké. Složitě bylo, které písně vyřadíme. Jelikož každá písnička má svůj příběh a autor i muzikanti si k ní vytvoří nějaký vztah, tak v našem případě zatím vždy nastalo, že se některé písně na alba nevešly. Když si to teď zpětně uvědomuji, podobně to bylo i při natáčení alba **...a ticho v sobě** (1994).

Nebránili jsme se však na naše poslední dvě alba zařadit písně starší. Konkrétně píseň **Dej mi tvar**, podle které se jmenuje i celé album, je ze spolektivních začátků. Pro hudební pestrost i pro změnu nálad na albu **Vyříd'te doma** jsou písně **Padá déšť** (z roku 1990) a **Co zůstává** (z roku 1995).

3. Jste multiinstrumentální kapela, která vždy vycházela z folku, ale využívala přesahy do dalších žánrů - rocku, jazzu atd. Jak jste se po svém návratu na pódiu v hudbě posunuli?

Ano, Spolektiv vychází z folku. Vývoj se ale nedá zabrzdit, zvláště pokud jsou v kapele výrazné hudební individuality s různým hudebním cítěním. Nebráníme se hrát muziku napříč žánry, pokud na to, pochopitelně, stačíme. Pak se ještě přidá to, co nás inspiruje, jakou máme odvahu, jaké máme schopnosti, ale také z jakého hudebního vzdělání jsme vyšli a co nás ovlivnilo a ovlivňuje. Takto to ostatně asi má každý autor.

My máme to štěstí, že v kombinaci s ostatními členy kapely je to hudebně širší a při tom je to pořád Spolektiv. Naši hudební širokost umocňuje nejen individuální vnímání hudby, ale i to, na kolik hudebních nástrojů jsme schopni hrát. Saxofony, dechový syntezátor, elektrifikované klasické kytary, akordeon, klarinet, šestistrunné baskytary aj., to je poměrně unikátní nástrojový park. A pak, když nás práce na písni dovede k tangu, sáhneme k takovým nástrojům, které jsou pro tango charakteristické, ale doplníme je jinými tak, aby to byl pořád Spolektiv.

Posunuli jsme se tak především v tom, že hrajeme košatou muziku, která je stále věrná folkové písni a při tom se nezdráháme říci nahlas a přiznat prvky rocku, šansonu i jazzu.

4. Proměnila se vaše hudba mezi druhým a třetím albem?

Řekl bych, že ano. Na albu posluchač nepochybně zaznamená vývoj, kterým jsme prošli. Nové skladby jsou provedením odvážnější, řekl bych i pestřejší. Navíc díky hostům, kteří nám přišli nové písničky okořenit svými nástroji, přinášíme aranžérsky něco navíc.

Co je však stále společné, je to, že jedny písně jsou přímočaré a příběhové, například Jako řeka nebo Nežárším, jiné jsou plné hudebních hříček, což je třeba píseň Letní či Boží mlýny. Jiné zase překypují vnitřními pocity, jako Až se příště narodím či Vyřídte doma. Stále v písních vycházíme z našich životních postojů a zkušeností, vyrovnáváme se v nich se vztahy, které pominuly, oslavujeme ty, které máme nebo vyprávíme o návratech ke svým blízkým či k hudbě, kterou potřebujeme k životu.

5. Obsazení kapely se během let mírně změnilo, ale základní čtveřice - ty, Martin Jančura, Tonda Vidlák a Renata Švecová, zůstala. Vyvíjí se sestava autorů, o které se opíráte?

Ještě do současné pětičky muzikantů doplním baskytaristu Jirku Regásku. Pět členů Spolektivu takto funguje šestým rokem a velmi rádi se čas od času necháme obohatit hudebními hosty, ať se jedná o bývalé členy kapely nebo v aktuálním čase o naše muzikantské přátele při turné s albem Vyřídte doma.

Autorsky se opíráme o tři autory hudby, tvoří Martin Jančura, Tonda Vidlák a já. Díky tomu vzniká opravdu pestrý repertoár a máme opravdu z čeho čerpat. Vyvíjí se totiž sestava textařů, která se úspěšně rozšiřuje a my máme z čeho čerpat.

6. Vaší textařkou je už od založení Alena Kroniková, ale nebyla jediná. Hledáte nové osobnosti, nebo spoléháte na ty už osvědčené?

Na koncertech i na albech Spolektivu můžete stále slyšet texty Aleny Kronikové. Dnes také texty Vlasty Duškové, Zdeňka Zajíčka, Ladislava Vondráka a Luboše Šutraka Klejny. Vyhovuje nám texty zhudebňovat, být s textařem v úzkém kontaktu a společně tak přivést píseň k životu. Osvědčený textař je výhra, ale i on někdy zažívá chvíle, kdy se nápady i rýmy zrovna nehrnou. Hledání nových osobností je tak vždy na místě. A vždy to přináší něco nového pro skladatele.

7. Vypadá to, že to se svým návratem myslíte vážně. Koncertujete, vydáváte desky... Jak vám to jde dohromady s vašimi profesemi? Nezačnete se věnovat jen muzice?

My jsme se již vrátili a už v roce 2014 jsme to mysleli vážně. Vážně to teď myslíme s pokračováním a šestým rokem přemýšlíme dopředu. Na to, co bude, kde budeme koncertovat, co dalšího vymyslíme, připravíme. Pokud se pak rozhodneme k vydání alba, to je pak jiný proces.

Spolektiv je živá kapela a mít kontakt s posluchači je opravdu velikým obohacením. Všechno to tvoření, zkoušení, ježdění, koncertování i nahrávání skloubit s našimi profesemi a především našimi rodinami, tak to je pochopitelně náročné. Není to postavené jen na obvyklém klišé "když se chce, tak to jde." Bez velkých pochopení i kompromisů bychom se neobešli. Já jsem vděčný za to, že to dokážeme a že fungujeme a že se naší muzice daří. Ona z toho jde tak silná a potřebná energie, kterou pro to všechno potřebujeme. Věnovat se jen muzice je krásná idea. Zda ji někdy dosáhneme nechám teď bez odpovědi.

8. A jak to jde dohromady s rodinným životem?

Většinou již máme odrostlé potomky, kteří nás už tolik nepotřebují a jak odpovídám výše, doma máme pro naši muziku dostatek pochopení. Určitě je to díky tomu, že když ji děláme pořádně, poctivě a s velkou dávkou zaujetí, nepřicházejí pochybnosti o našich nejlepších tvůrčích a hudebních záměrech. A všem doma jsme za to vděční.

9. Nelitujete, že jste se nevrátili už o pár let dřív?

Jelikož to nebylo z mnoha ohledů možné, není čeho litovat. Teď je ta pravá chvíle, teď to je! A je podstatné, že teď to jde celé dopředu. Jak se říká: "Z minulosti se člověk nenají." Litoval bych, pokud bychom neměli to pravé teď!

10. Nové album se jmenuje Vyříd'te doma... Je spousta možností, jak tu větu doříct. Co vzkazuješ domů ty? Nebo má snad kapela i nějaký společný vzkaz?

Vidím to v tomto kontextu. Naše prvotina z poloviny 90. let ...**a ticho v sobě** byla o vnitřním klidu a míru, které jsou v protiváze rychle a dynamicky se rozvíjejícímu světu. **Dej mi tvar** z roku 2016 vnímám tak, že dovolit druhému člověku mě ovlivňovat je veliký akt důvěry, proces poznávání druhých a pochopení, jakým vzorem pro nás druhý člověk je. A kdo není, mě netvaruje.

Vyříd'te doma pak nabízí obrat ke svým blízkým, k rodině. Vzkaz domů, že je vše v pořádku. Je to poselství prostřednictvím jiných, důvěryhodných osob, kterým lze věřit. Přeneseně vyřizují doma, že naše hudba se vyvíjí, je poctivá a kdo ji slyšel, vám to rád potvrdí. A i když s vámi doma někdy nejsme, myslíme na vás a můžete být za to, co děláme, na nás pyšní.